

ת"פ 8583/04/23 - מדינת ישראל נגד וגדי אלמנאצרה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 8583-04-23 מדינת ישראל נ' אלמנאצרה(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשמים

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מתן פחימה

1. וגדי אלמנאצרה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד אשרף אבו סיעם
2. אחמד מנאצרה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד לירון כהן ממשרדו של עו"ד האיל
אבו גררה

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם במסגרת הסדר דינוי בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **גניבת רכב בצוותא** לפי סעיף 413ב ביחד עם סעיף 29 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), **הפרעה לשוטרי** לפי סעיף 275 לחוק ו**כניסה לישראל שלא כדין** סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

בנוסף הורשע נאשם 1 בעבירות של נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, ו**נהיגה ללא ביטוח**, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970.

2. **על-פי האמור בכתב האישום המתוקן**, במועד שאינו ידוע עובר ליום 22.03.23 קשרו הנאשמים קשר לגנוב רכב מאזור אשדוד. באותו יום בשעה 23:00 גנבו הנאשמים בצוותא רכב מסוג דאצ'יה שחנה ברחוב יונה הנביא באשדוד. כאשר הגיעו שוטרים למקום התנגדו הנאשמים למעצר, נאשם 1 הניף ידו במכות אגרופ לכיוון ראשו השוטרי שניר אשר נאלץ להשתמש בכוח, נאשם 2 זז והתנגד למעצרו. במעמד זה נהג נאשם 1 ברכב כשאין ברשותו רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח.

במעמד זה שהו הנאשמים, תושבי הרשות הפלסטינאית, בישראל כשאין ברשותם אישורי כניסה לישראל כדין.

3. ביום 03.07.23 הציגו הצדדים הסדר דינוי לפיו כתב האישום תוקן הנאשמים הודו והורשעו במיוחס להם, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. הנאשמים הודו בפני כב' השופט אמיר דורון ובהסכמת הצדדים הועבר התיק

לשמיעת טיעונים לעונש בפניי.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב (ת/1) במסגרתם עמד על נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, תוך שציין שמדובר באירוע שתוכנן היטב ושלאחר שנתפסו הנאשמים התנגדו בכוח למעצרים, וכל זאת בעודם שוהים בישראל שלא כדין.

ב"כ המאשימה עתר לקביעת שני מתחמי ענישה: נאשם 1 מתחם הנע בין 19 ל 32 חודשי מאסר בפועל, נאשם 2 מתחם הנע בין 17 ל 30 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנה לפסיקה.

ב"כ המאשימה ציין שהנאשמים נעדרי עבר פלילי, לקחו אחריות חסכו מזמנו של בית המשפט, אך יחד עם זאת טען שאין לסטות ממתחם ענישה בעניינם ויש למקם עונשם בחלק התחתון של המתחם לו עתר בצירוף ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם 1, הדגיש כי הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים. הנאשם הודה במיחוס לו בהזדמנות הראשונה חסך בכך מזמנו של בית המשפט. הנאשם צעיר בן 32 התחתן לאחרונה. ב"כ הנאשם ציין שהיות והנאשם תושב הרשות אין מסגרת שיקומית שתקלוט אותו במסגרת שהותו בכלא ולמעשה מופלה לרעה.

ב"כ הנאשם 1, עתר לקביעת מתחם הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנה לפסיקה, כאשר לטענתו יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית מתחם זה, נוכח נסיבותיו האישיות ותוך שהדגיש שעבירת הנהיגה לא כללה סיכון חיי אדם או נהיגה פוחזת.

6. ב"כ נאשם 2, הדגיש כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, מדובר בנאשם בן 20, נעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם הנע בין 9 ל 15 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנה לפסיקה, הוא ציין שהנאשם לא נהג ברכב, מיחוסות לו עבירות גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כדין.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. כתב האישום עוסק באירוע אחד, הגם שמורכב מעבירות שונות עסקינן באותה מסכת עבריינית, בה עבירה גוררת עבירה ולכן ייקבע מתחם עונש הולם לכל האירוע (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

9. **במקרה** זה מדובר באירוע המגלם בתוכו **פגיעה במספר רב של ערכים חברתיים**; פגיעה בהגנה ובשמירה על קניינו של אדם, פגיעה בשמירה על סדר ציבורי תקין ובהגנה על תחושת הביטחון של הציבור ופגיעה בזכותה של

עמוד 2

המדינה לקבוע זהות הבאים בשעריה.

לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות רכוש מסוג זה, מפנה לנאמר בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), הדברים נאמרו במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה גם בנוגע לסוגיית הענישה:

"... שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

בנוגע לעבירה של **כניסה לישראל שלא כדין** יש לציין שעצם כניסת אדם לישראל ללא היתר, מקימה פוטנציאל לפעילות שיש בה משום הפרת סדר ובטחון, לא רק על ידי מי שנכנס בעצמו אלא גם על ידי גורמים המעוניינים בכך, אף שלא בידיעתו או בהבנתו של הנכנס (ראה רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (09.12.14) להלן: "רע"פ אלהרוש").

בנוסף **פגע נאשם 1** במעשיו לא רק ברכושו של הציבור אלא גם סיכן את שלום הציבור, בעת שנהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, יש לציין שנהיגתו של הנאשם לא הסבה נזק בפועל והוא לא להתחמק מהשוטרים, בפסיקה הוגדרה נהיגה ללא רישיון "**איום נע על נוסעי הכביש**" המצריכה ענישה ממשית לצורכי התרעה וכן נקבע כי נהיגה ללא רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים ומשקפת יחס של ביזוי החוק (ראה רע"פ 3149/11 **ראסם נ' מדינת ישראל** (15.05.11); רע"פ 2312/20 **מלקו נ' מדינת ישראל** (07.04.20)).

10. **בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה שמדובר בפגיעה ממשית ומשמעותית, הנאשמים נכנסו לישראל שלא כדין וניצלו שהותם הלא חוקית כדי לבצע עבירת רכוש, תוך פגיעה מכוונת ברכושו של אחר, בעוד נאשם 1 נהג ברכב ללא רישיון או ביטוח. הנאשמים אף הגדילו לעשות שעה שנדרשו לציית לאנשי חוק, התנגדו למעצר.

בענייננו יש לציין כי השילוב של ביצוע עבירת כניסה לישראל ועבירות רכוש, מגביר רמת החומרה שיש לייחס למעשיהם של הנאשמים. בתי המשפט בישראל נהגו במידה של סלחנות כלפי אלו הנכנסים לישראל שלא כדין לצורכי פרנסה בלבד (ראה מדיניות הענישה ברע"פ **אלהרוש** ולאחרונה רע"פ 1195-22 **אשחאדאת נ' מדינת ישראל** (27.12.22)), גישה זו אינה יכולה לעמוד בתיק שבפניי, הנאשמים ניצלו שהותם בישראל כדי לבצע עבירת רכוש הפוגעת בציבור בישראל, תוך שנאשם 1 נוהג ברכב שאינו מורשה לנהיגה בו תוך שמסכן הציבור.

11. על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של **גניבת רכב** ניתן ללמוד בין היתר מפסקי הדין הבאים:

- א. רע"פ 1345/14 **אבו הוודאן נ' מדינת ישראל** (23.02.14) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות גניבת רכב (ביחד עם אחר) והחזקת כלי פריצה, הנאשם נתפס לאחר שניסה להתחמק מהשוטרים. **הנאשם נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל**, בית משפט העליון דחה בקשת רשות הערעור תוך שציין שעונש מאסר בפועל של 9 חודשים לעבירה בודדת של גניבת רכב מתוחכמת הוא עונש מקל.
- ב. רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.02.15) (אליו הפנה ב"כ נאשם 1) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא והחזקת כלפי פריצה. בית משפט השלום בהכרעת הדין קבע כי הנאשם לא נטל חלק אקטיבי באירוע הגניבה אך היה מודע למתרחש והיה שותף מלא לאירועים, **בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר**, הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, שהוגש לגביו תסקיר חיובי נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
- ג. ע"פ (י"ם) 24052-12-15 **סלאימה נ' מדינת ישראל** (17.05.16) הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של גניבת רכב, נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר, ונהיגה ללא רישיון. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין 8 ל 24 חודשי מאסר בפועל** בצירוף ענישה נלווית. הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.
- ד. ע"פ (מרכז) 9097-03-11 **סלאימה בן אנואר נ' מדינת ישראל** (17.4.11) דחה בית המשפט המחוזי ערעור על חומרת העונש של נאשם שהורשע בגניבת רכב **ונגזרו עליו 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, כאשר כל תפקידו היה להעביר את כלי הרכב שנגנב קודם לכן על ידי אחרים מישראל לתחום הרשות הפלסטינית, אך הוא נעצר טרם הספיק לעשות כן.
- ה. עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (02.07.14) דחה בית המשפט המחוזי ערעור על חומרת העונש של נאשם שהורשע על פי הודאתו בגניבת רכב, בכך שהתפרץ לרכב הניעו ונסע למחסום קלנדיה, **בית משפט השלום קבע מתחם בין 9 ל- 24 חודשי מאסר**. הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל **9 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.
- ו. ע"פ (חי') 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (18.6.20) (אליו הפנה ב"כ נאשם 1) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ל-25 חודשי מאסר בפועל, **הנאשם נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופסילת רישיון**. בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של הנאשם, תוך שציין שהעונש אינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.
- ז. עפ"ג (י-ם) 59041-03-17 **סלאימה נ' מדינת ישראל** (13.06.17) - בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של גניבת רכב וקשירת קשר. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל 20 חודשי מאסר** בצירוף ענישה נלווית, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל.
- ח. עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** (7.4.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של גניבת רכב, נהיגה פוחזת וכניסה לישראל שלא כדין, **ונדון ל - 15 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת רכב אחת** ועבירות נלוות.

12. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, לקחתי בחשבון כי מדובר במעשה שקדם לו תכנון, כאמור הנאשמים רקמו בניהם התוכנית עבריינית והוציאו לפועל את תוכניתם, מדובר בעבירה שבוצעה בתחכום. עוד לקחתי בחשבון, העובדה שכאשר נדרשו לציית לשוטרים, התנגדו למעצר. יש לציין כי חלקו של נאשם 1 משמעותי שכן נמצא נוהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח.

בעניין הצורך בענישה מחמירה ראו דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 **אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.05.06)**: "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש ... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. **המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדייוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך**".

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג), לאחר ששקלתי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה ובשים לב לכך כי על פי כתב האישום המתוקן מדובר באירוע בודד, **מצאתי לקבוע שמתחם העונש ההולם בנוגע לנאשם 1 נע בין 14 חודשי מאסר בפועל ל 28 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית ובנוגע לנאשם 2 נע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בטווחי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

שני הנאשמים בשנות העשרים לחייהם, תושבי הרשות הפלסטינאית, הודו במיוחס להם ולקחו אחריות על מעשיהם. הנאשמים נעדרי עבר פלילי מצויים במעצר מזה מספר חודשים, אין ספק שהטלת עונש מאסר בפועל עשוי לפגוע בנאשמים ובפרנסת משפחתם.

15. לאחר ששקלתי בחשבון כל אלה, לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם ועם זאת, מצאתי הצדקה לגזור את עונשם של הנאשמים ברף התחתון של המתחם בשים לב לכתב האישום המתוקן ונוכח היעדר עבר פלילי. בשים לב לכך שהעבירה בוצעה לצורך הפקת רווח כלכלי שלא כדין, יש לגזור רכיב כספי תוך התחשבות במצבם הכלכלי.

סוף דבר

16. **לאור כל האמור, מצאתי להטיל את העונשים הבאים:**

על הנאשם 1 - וגדי אלמנאצרה

א. 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה רכוש כלשהיא

עמוד 5

מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב ולרבות עבירה של נהיגה ללא רישיון או ללא ביטוח.

ד. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ה. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.24 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ו. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של 2,500 ₪. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].**

ז. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, וזאת למשך 6 חודשים מתום ריצוי מאסרו. הנאשם הצהיר כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה כדין ולפיכך, הפסילה תיכנס לפועל מיד עם שחרורו ללא צורך בהפקדה.

ח. פסילה על תנאי למשך 5 חודשים מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, וזאת למשך שנתיים מתום ריצוי מאסרו שלא יעבור עבירה של נהיגה בפסילה או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

על הנאשם 2 - אחמד מנאצרה

ט. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

י. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה רכוש כלשהיא מסוג פשע.

יא. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

יב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה עמוד 6

לישראל.

יג. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.24 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
  - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
  - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- יד. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של 2,500 ₪. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].**

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.